

گزارش چشم‌انداز غذا

خلاصه مدیریتی

در ۴ دهه گذشته، اهمیت تأمین امنیت غذایی، در تمامی سطوح خرد و کلان مورد تأکید سیاست‌گذاران و صاحب‌نظران بخش کشاورزی بوده است. علاوه بر قانون اساسی که سنگ زیربنای کلیه سیاست‌های کلان و بخشی است، تمامی شش برنامه توسعه ملی ایران، امنیت غذایی یکی از اهداف مهم برشمرده شده است. در حال حاضر که کشور درگیر یک جنگ تمام‌عیار اقتصادی با ایالات متحده امریکا است و تقریباً، تمامی کشورهای جهان به اختیار یا اجبار از این باج‌خواهی تبعیت می‌نمایند، تأمین حداکثری نیاز غذایی مردم در بالاترین ظرفیت‌های ممکن در داخل کشور نه یک اختیار و انتخاب که یک وظیفه و اجبار ملی است.

در بسیاری از کشورهای جهان و در شرایط عادی، تجارت یعنی واردات و صادرات مواد غذایی و مواد اولیه تولید محصولات غذایی یکی از ابزارهای تأمین امنیت غذایی است که در کشور ما نیز همواره مورد استفاده قرار گرفته است. گرچه علیرغم غیرقانونی بودن جلوگیری از تجارت غذا و دارو، تحریم‌های موجود به راه‌های غیرمستقیم از جمله مشکلات بانکی و انتقال ارز این فرصت را برای کشور بسیار محدود کرده است ولی باید آگاهی حداکثری از وضعیت تولید و تجارت غذا و مواد اولیه تولید آن در جهان، آمادگی کشور را برای مقابله با ترفندهای خصمانه دشمن در ضرورت‌های احتمالی به حد بیشینه ارتقا داد.

سازمان خواروبار و کشاورزی ملل متحد (فائو) به‌منظور کمک به کشورهای عضو، هر سال گزارشی جهانی با عنوان «چشم‌انداز غذا» منتشر می‌کند که حاوی اطلاعاتی از تولید، قیمت و عرضه و تقاضای بین‌المللی و بین کشوری است. این گزارش علاوه بر نشان دادن چشم‌انداز تولید و تجارت غذا در جهان، سیاست‌های اعمال شده توسط کشورهای گوناگون را نیز به‌اجمال توضیح می‌دهد و تا حد امکان به رویدادهای عمده جهانی از قبیل تغییرات اقلیمی و تأثیر آن بر تولید غذا می‌پردازد.

اطلاعات موجود در این گزارش می‌تواند در ترسیم نقشه راه تولید غذا و امنیت غذایی با استفاده هم‌زمان از ظرفیت‌های داخلی و خارجی کمکی مؤثر باشد. به این دلیل گروه اقتصاد مرکز ملی مطالعات راهبردی کشاورزی و آب اتاق بازرگانی، صنعت، معدن و کشاورزی ایران علاوه بر ترجمه آن به فارسی، سیاست‌های اعمال شده در کشور را نیز به‌منظور فراهم آوردن مطالعه تطبیقی به بخش سیاست‌های گزارش مزبور اضافه کرده است. امیدواریم که این اقدام، گام مفیدی در اتخاذ سیاست‌های مناسب و تهیه برنامه مؤثر در تأمین امنیت غذایی کشور در زمانی دشوار از منظر اقتصادی باشد.

گزارش چشم‌انداز غذای سازمان خواروبار و کشاورزی ملل متحد (فائو) شامل بررسی وضعیت تولید، تجارت، مصرف و ذخیره محصولات گندم، غلات دانه‌درشت، برنج، دانه‌های روغنی، شکر، گوشت و فرآورده‌های آن، شیر و فرآورده‌های آن و ماهی و فرآورده‌های آن است. در انتهای گزارش نیز اطلاعات ارزشمندی از تحولات عمده غلات، برنج دانه‌های روغنی،

گوشت و لبنیات ارائه شده است که سیاست‌های تجاری کشورمان نیز در انتهای گزارش اضافه شده است. در ادامه به‌طور خلاصه به وضعیت تولید، تجارت، مصرف و ذخیره محصولات مذکور پرداخته می‌شود. خواهشمنداست، برای مطالعه بیشتر در خصوص محصولات و تغییرات سیاست‌های تجاری در سطح بین‌الملل و کشورمان به اصل گزارش مراجعه نمایید.

گندم:

پیش‌بینی بهبود عرضه جهانی گندم در سال ۲۰۱۹/۲۰ تاکنون تأیید شده است به‌طوری‌که این تأیید در قیمت‌های بین‌المللی پایدار از ابتدای امسال نیز نشان داده شده است. آخرین پیش‌بینی FAO برای تولید گندم در جهان در سال ۲۰۱۹ در حدود ۷۶۵,۰ میلیون تن بود که پیش‌بینی قبلی مبنی بر رسیدن به یک رکورد بالاتر نسبت به سال ۲۰۱۸ را تأیید می‌کند.

بخش عمده‌ای از افزایش سالانه تولید گندم جهان به دلیل بهبود تولید در اتحادیه اروپا است. با این حال، برداشت بسیار بیشتر نسبت به سال گذشته در سایر کشورهای عمده تولیدکننده از جمله فدراسیون روسیه، اوکراین و ایالات متحده نیز پیش‌بینی شده است.

کل مصرف گندم در سال ۲۰۱۹/۲۰ به ۷۵۹,۵ میلیون تن رسیده است که ۱,۵ درصد بیشتر از سال ۲۰۱۸/۱۹ است. پیش‌بینی می‌شود که کل مصرف گندم به‌عنوان غذا به ۵۱۸ میلیون تن برسد که ۱,۱ درصد رشد داشته و با رشد جمعیت جهان هماهنگ است. با این حال، عرضه بیشتر و قیمت‌های رقابتی احتمالاً میزان مصرف گندم به‌عنوان خوراک دام را ۲,۸ درصد افزایش دهد که از پیش‌بینی‌های قبلی بیشتر است. همچنین میزان استفاده صنعتی نیز رشد شدیدتری را ثبت خواهد کرد.

بر اساس آخرین پیش‌بینی‌های تولید و مصرف برای سال ۲۰۱۹/۲۰، موجودی جهانی گندم می‌تواند تقریباً به ۲۷۵ میلیون تن صعود کند که همچنان به‌عنوان دومین رکورد برتر شناخته می‌شود. در صورت تحقق این پیش‌بینی، ذخیره گندم ۱,۹ درصد از سطح اولیه خود در سال ۲۰۱۹ بالاتر می‌رود. پیش‌بینی می‌شود حجم زیادی از ذخایر جهانی گندم در چین رخ دهد، به‌طوری‌که ذخایر گندم می‌توانند ۰,۸٪ افزایش یافته و به ۱۲۹,۰ میلیون تن برسد. همچنین پیش‌بینی می‌شود ذخایر در اتحادیه اروپا و هند افزایش یابد در حالی که در استرالیا، فدراسیون روسیه، پاکستان، مراکش و ترکیه کاهش چشمگیر خواهد داشت.

پیش‌بینی تجارت جهانی گندم در سال ۲۰۱۹/۲۰ (ژوئیه / ژوئن) در حدود ۱۷۲ میلیون تن است که در ماه‌های اخیر با روند کاهشی مواجه شده است، با این حال هنوز هم از مقدار تجارت سال ۲۰۱۸/۱۹ بیشتر است.

حجم عمده واردات گندم توسط مراکش که تحت تأثیر خشک‌سالی است و خریدهای بیشتر توسط چندین کشور در آسیا، صورت خواهد گرفت. از بعد صادرات، فدراسیون روسیه موقعیت خود را به‌عنوان بزرگ‌ترین صادرکننده گندم در جهان

حفظ کرده است، با این حال به دلیل رقابت شدید سایر صادرکنندگان عمده، ممکن است فروش کلی گندم در ۲۰۱۹/۲۰ کمتر از فصل قبل شود.

غلات دانه درشت:

بازار جهانی غلات دانه درشت در سال ۲۰۱۹-۲۰ با وجود پیش‌بینی جبران کاهش تولید در سال ۲۰۱۸ برای دومین فصل متوالی با کاهش مواجه شده است. بر اساس پیش‌بینی مجموع تولید غلات دانه درشت در سال ۲۰۱۹ به ۱۴۲۵ میلیون تن رسیده از این رو غلات دانه درشت از نظر تولید در رتبه دوم قرار گرفته است. افزایش تولید جو به میزان ۱۳,۴ میلیون یکی از دلایل دستیابی به این رتبه است. افزایش قابل توجه تولید ذرت و رسیدن به رکورد جدید در کشورهای آرژانتین و برزیل تولید نامناسب در ایالات متحده را جبران نموده است و حتی تولید ذرت در سطح جهان افزایش یافته است هرچند این افزایش تولید بسیار اندک و تنها در حدود ۵ میلیون تن بوده است.

انتظار بر این است که میزان مصرف غلات دانه درشت در سال ۲۰۱۹-۲۰ به مقدار مصرف این محصولات در سال ۱۹-۲۰۱۸ نزدیک باشد و تنها میزان مصرف جو افزایش قابل توجهی پیدا کند و نسبت به سال ۱۹-۲۰۱۸ در حدود ۵ درصد افزایش مصرف را تجربه نماید، اما در مقابل میزان مصرف ذرت خوشه‌ای کاهش خواهد یافت و همچنین انتظار بر این است که میزان مصرف ذرت بدون تغییر باقی بماند. برای نخستین بار در دهه گذشته این احتمال وجود دارد که استفاده از غلات دانه درشت به خصوص ذرت به عنوان غذای دام در سال ۲۰۱۹-۲۰ کاهش یابد. این مسئله عمدتاً ناشی از پیش‌بینی کاهش شدید مصرف ذرت به عنوان غذای دام نسبت به رکورد مصرف در سال ۱۹-۲۰۱۸ در ایالات متحده آمریکا است. به علاوه پیش‌بینی می‌شود که مصرف ذرت به عنوان غذای دام در برخی از کشورهای آسیایی نظیر چین به دلیل بروز بیماری تب خوکی آفریقایی در گله‌های خوک تأثیر منفی بپذیرد.

با افزایش میزان مصرف نسبت به عرضه طی دومین فصل متوالی پیش‌بینی می‌شود که میزان ذخیره انبار غلات دانه درشت در سال ۲۰۱۹-۲۰ در حدود ۴ درصد کاهش یابد. کاهش ذخایر انبار در کشور چین ادامه دارد. میزان ذخیره ایالات متحده آمریکا نیز به دلیل کاهش تولید محصول به طور قابل ملاحظه‌ای کاهش خواهد یافت، در نتیجه میزان ذخایر جهانی ذرت در حدود ۲۵ میلیون تن کاهش پیدا می‌کند. با توجه به کاهش ذخایر، میزان نسبت ذخیره به مصرف در سطح جهان و نسبت ذخیره به برداشت (منظور از برداشت مصرف داخلی به علاوه صادرات) در کشورهای عمده صادرکننده کاهش خواهد یافت. پیش‌بینی‌ها حاکی از این است که میزان صادرات جهانی غلات دانه درشت در سال ۲۰۱۹-۲۰ (جولای/ژوئن) نسبت به رکورد ثبت شده در سال ۱۹-۲۰۱۸ به دلیل کاهش تقاضای واردات ذرت به خصوص در منطقه یورو کاهش خواهد یافت. کاهش تعداد محموله‌های ذرت از مبدأ ایالات متحده آمریکا (به دلیل کاهش احتمالی تولید در سال زراعی جاری) و اوکراین تا حدودی با افزایش صادرات از کشورهای آرژانتین و برزیل جبران خواهد شد. در مقابل، افزایش تقاضای واردات جو در شمال آفریقا و عربستان سعودی به احتمال زیاد با افزایش صادرات جو از اوکراین و اتحادیه اروپا تأمین می‌شود و میزان تجارت جو نسبت به سال ۱۹-۲۰۱۸ در حدود ۹ درصد افزایش می‌یابد.

برنج:

شروع بارش‌های نامنظم بهاری و تابستانی در نیمکره شمالی در ماه می، چشم‌انداز تولید جهانی برنج را بدتر کرده است و این مسئله، لزوم حمایت از قیمت‌های بین‌المللی برنج را نسبت به سایر کالاها که با بازار مناسبی روبرو هستند، ایجاب می‌کند.

بر اساس آخرین پیش‌بینی‌ها، تولید جهانی برنج در سال ۲۰۱۹ میزان ۰/۸ درصد کمتر از سال ۲۰۱۸ خواهد بود. انتظار می‌رود بیشتر این کاهش که عمدتاً به دلیل آب‌وهوای نامطلوب صورت گرفته، خارج از منطقه آسیا به‌ویژه در استرالیا، برزیل، نیجریه و آمریکا حادث شده و با کاهش تولید همراه خواهد بود. از سوی دیگر به نظر می‌رسد با وجود پیش‌بینی صورت گرفته در مورد کمبود بارش در چین و کاهش اندک تولید در هند، بخش عمده‌ای از این کاهش با بهبود تولید در سایر نقاط آسیا جبران شده و در مجموع آسیا برداشت عمده دیگری در پیش داشته باشد.

با توجه به اینکه انتظار می‌رود با دسترسی کافی به منابع محلی در کشورهای آسیایی، تقاضای وارداتی در این مناطق کاهش یابد لذا چشم‌انداز بهبود تجاری قوی در سال ۲۰۲۰ نیز متناسب با آن تعدیل خواهد شد. با این وجود، کماکان پیش‌بینی می‌شود که جریان‌های جهانی برنج در سال ۲۰۲۰ از مقادیر سال ۲۰۱۹ فراتر رود زیرا پیش‌بینی می‌شود که واردات در سایر مناطق افزایش خواهد یافت. افزایش واردات به‌ویژه در آفریقا خواهد بود که کشورهای نظیر گینه، سنگال و نیجریه در این قاره نیاز دارند برای جبران کاهش سطوح تولید خود خرید بیشتری انجام دهند. به‌استثنا استرالیا، برزیل و تایلند، انتظار می‌رود صادرات محصول توسط تمامی عرضه‌کنندگان اصلی برنج، در سال ۲۰۲۰ افزایش یابد هرچند بیشترین افزایش صادرات برای کشورهای هند و چین پیش‌بینی شده است. در واقع ادامه رشد صادرات برنج چین در سال ۲۰۲۰ می‌تواند اساساً عدم توازن تجاری را که به‌واسطه حضور چین به‌عنوان یک واردکننده خالص برنج در سال ۲۰۱۱ ایجاد شده بود، از بین ببرد.

پیش‌بینی می‌شود، رشد مصرف برنج به‌عنوان غذا کمی از رشد جمعیت در سال ۲۰۱۹-۲۰ فراتر رود و مصرف جهانی را به حدی برساند که فراتر از میزان تولید مورد انتظار باشد. در نتیجه، موجودی جهانی برنج در پایان فصل‌های بازاریابی سال ۲۰۱۹-۲۰ می‌تواند کاهش یابد هرچند این حجم از ذخایر محصول همچنان به‌عنوان دومین رکورد برتر شناخته می‌شود. پیش‌بینی می‌شود واردکنندگان برنج کاهش موجودی در سطح جهانی را که بخشی از آن به دلیل کاهش ذخایر در چین و به میزان کمتری در بنگلادش و اندونزی اتفاق افتاده است را در نظر می‌گیرند. در مقابل، ذخایر نگهداری شده توسط پنج کشور صادرکننده اصلی به دلیل پیش‌بینی قبلی صورت گرفته مبنی بر افزایش ذخایر هند به بالاترین سطح پنج ساله اخیر خود برسد.

دانه‌های روغنی:

پیش‌بینی‌های اولیه فائو برای فصل اول ۲۰۱۹/۲۰ نشان از بازار نسبتاً متعادل برای دانه‌های روغنی و مشتقات آن دارد. بعد از اینکه طی دوره ۲۰۱۸/۱۹، همواره میزان تولیدات دانه‌های روغنی در مقادیر بالایی بود، پیش‌بینی می‌شود که برای

اولین بار بعد از سال ۲۰۱۵/۱۶، شاهد کاهش قابل توجه در تولیدات کلزا و سویا باشیم که به نظر بیشتر از کاهش تولید سایر دانه‌های روغنی خواهد بود. البته، ممکن است تولید سویا کمتر از مقدار تولید فصل گذشته کاهش یابد که این مسئله ناشی از عملکرد پایین آن در ایالات متحده، کاهش سطح زیر کشت، عدم جذابیت کشت برای کشاورزان و شرایط نامناسب آب‌وهوایی است. در حالی که محصول کلزا با عدم حتمیت صادرات کلزا در کانادا و هم‌زمانی برداشت کلزای اتحادیه اروپا و استرالیا با خشکی‌های طولانی مدت هوا، مواجه شده است. در مورد روغن پالم نیز، تولید جهانی با رکود همراه خواهد شد که ناشی از کاهش سطح زیر کشت و افت عملکرد این محصول در اندونزی و مالزی خواهد بود.

در طرف تقاضا، پیش‌بینی می‌شود، استفاده از کنجاله دانه‌های روغنی به رشد سابق خود برسد هرچند که در سال ۲۰۱۸/۱۹ مصرف دانه‌های روغنی به خاطر شیوع تب خوکی آفریقایی (ASF) تحت تأثیر قرار گرفته و استفاده از کنجاله دانه‌های روغنی دچار افت شده بود. مصرف روغن‌ها و چربی‌ها نیز با سرعتی کمتر از سرعت متوسط قبلی آن رشد خواهد کرد که نشان از رشد اقتصادی کم و تا حدودی اثرپذیری آن از بخش سوخت زیستی دارد. به‌هرحال با توجه به پیش‌بینی فعلی، استفاده جهانی از کنجاله و روغن‌ها از مقدار تولید پیشی خواهد گرفت که باعث کاهش قابل توجه در ذخایر کنجاله و روغن کشورها خواهد شد. علیرغم پیش‌بینی‌های صورت گرفته مبنی بر انقباض ذخایر جهانی کنجاله و روغن، نسبت بالای ذخیره به مصرف کشورهای اصلی صادرکننده باعث خواهد شد که وضعیت بازار مناسب باشد. انتظار می‌رود تجارت کنجاله و روغن به رشد خود در سال ۲۰۱۹/۲۰ ادامه دهد که این رشد با سرعت کم همراه بوده و باعث خواهد شد که مصرف جهانی و عرضه صادراتی کنجاله و روغن با کاهش همراه شود. تنش‌های مداوم تجاری بین کشورها، بر بازار دانه‌های روغنی و مشتقات آن اثرات مستمری دارد که مهم‌ترین اثر آن نا اطمینانی در چشم‌انداز بازار است.

با توجه به آینده، قیمت‌ها در ماه‌های آتی تحت تأثیر شرایط آب‌وهوایی آمریکای جنوبی و آسیای جنوب شرقی، شیوع بیماری همه‌گیر ASF، اجرای سیاست‌های داخلی کشورها در خصوص سوخت زیستی و تحولات سیاست‌های تجاری کشورها خواهد بود. در صورت تحقق پیش‌بینی‌های صورت گرفته و کاهش قابل توجه در ذخایر جهانی، قیمت محصولات دانه‌های روغنی پتانسیل افت‌وخیزهای مشابه چند سال گذشته را دارد.

شکر:

در بازارهای بین‌المللی شکر در فصل خرید و فروش سال ۲۰۱۹/۲۰ شاهد روند انقباضی هستیم، زیرا پیش‌بینی می‌شود تولید جهانی شکر کمتر از مقدار فصل قبلی باشد. این در حالی است که انتظار می‌رود مصرف جهانی شکر افزایش یافته و در نتیجه موجودی شکر در سال ۲۰۱۹/۲۰ کاهش یابد.

بر اساس انتظار FAO، تولید شکر در جهان در سال ۲۰۱۹/۲۰ (اکتبر / سپتامبر) کاهش یافته و از سطح مصرف کمتر می‌شود. بر اساس پیش‌بینی‌ها، تولید جهانی شکر در ۲۰۱۹/۲۰ در ماه‌های اخیر با روند کاهشی روبرو شده است و در حال حاضر حدود ۱۷۵ میلیون تن در نظر گرفته شده است و این نشان‌دهنده کاهش ۲٫۸ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۸-۱۹ است. بیشترین کاهش تولید پیش‌بینی شده شکر در سطح جهان مربوط به کشورهای هند، تایلند و پاکستان است. شرایط

آب‌وهوایی نامساعد در مراحل پنجه‌زنی و کشیدگی نیشکر علت اصلی کاهش تولید است.

انتظار بر این است که میزان مصرف جهانی شکر در سال ۲۰۱۹/۲۰، ۱,۴ درصد افزایش یابد که نسبت به رشد مصرف سال گذشته یک رشد متوسط محسوب می‌شود، اما هنوز هم پایین‌تر از روند بلندمدت (۱۰ ساله) مصرف شکر است و این نشان‌دهنده نگرانی‌های رو به رشد مصرف‌کننده در مورد مصرف شکر اضافی است. پیش‌بینی می‌شود که مصرف شکر به‌طور ویژه در آفریقا، خاورمیانه و آمریکای لاتین و کارائیب با افزایش درآمد سرانه و پایین آمدن قیمت شکر افزایش یابد.

پیش‌بینی‌های حاکی از این است که تجارت جهانی شکر در سال ۲۰۱۹/۲۰ گسترش یابد، این امر به دلیل تقاضای شدید واردات از طرف کشورهای واردکننده سنتی شکر و دسترسی فراوان در کشورهای صادرکننده عمده است. انتظار می‌رود استفاده از مشوق‌های صادراتی توسط برخی از کشورهای مهم صادرکننده نیز باعث تقویت تجارت جهانی شکر شود. صادرات توسط برزیل و هند در حال افزایش است و این امر به دلیل وجود ذخایر فراوان شکر است، اما در تایلند، دومین صادرکننده بزرگ شکر، صادرات به دلیل کاهش ۱۱ درصدی تولید کاهش خواهد یافت.

قیمت‌های بین‌المللی شکر در ماه‌های اخیر روند کاهشی داشته است که دلیل آن ذخایر بزرگ شکر در دو کشور واردکننده و صادرکننده عمده و تقویت رئال برزیل در برابر دلار آمریکا است که منجر به افزایش محموله‌های صادراتی از برزیل، بزرگ‌ترین صادرکننده شکر در جهان، شده است.

گوشت و فرآورده‌های آن:

پیش‌بینی میزان تولید گوشت (معادل وزن لاشه) در سطح جهان در سال ۲۰۱۹ برابر ۳۳۵ میلیون تن است که نسبت به سال ۲۰۱۸، یک درصد کاهش یافته است. روند کاهش تولید حاکی از انحراف تولید نسبت به روند فزاینده در طول دو دهه گذشته است و بیانگر کاهش شدیدتر نسبت به مقدار پیش‌بینی شده در ماه می است. کاهش شدید تولید به دلیل اثر شدید تب خوکی آفریقایی در چین و گسترش آن به سایر کشورهای شرق آسیا بوده است. پیش‌بینی‌های حاکی از آن است که تولید گوشت در کشور چین با کاهشی ۸ درصدی مواجه خواهد شد، این مسئله اثرات افزایشی تولید در کشورهای عمده تولیدکننده مانند ایالات متحده آمریکا، برزیل، اتحادیه اروپا و آرژانتین را خنثی می‌نماید. کاهش تولید گوشت در کشور چین به دلیل کاهش ۲۰ درصدی تولید گوشت خوک است. لازم به ذکر است که اثر کاهشی تولید گوشت خوک در چین تا حدودی با افزایش تولید سایر گوشت‌ها جبران شده است. در ایالات متحده افزایش وزن لاشه افزایش پایدار رشد تولید را به دنبال داشته درحالی‌که در برزیل افزایش تقاضای خارجی انگیزه اصلی افزایش تولید است. انتظار بر این است که میزان تولید گوشت در اتحادیه اروپا افزایش یابد هرچند مقدار افزایش تولید پیش‌بینی شده به دلیل تعدیل کاهشی پیش‌بینی نرخ رشد تولید گوشت گاو نسبت به پیش‌بینی‌های قبلی کمتر است. در خصوص سایر گوشت‌های پیش‌بینی‌ها حاکی از افزایش تولید این محصولات و به‌خصوص گوشت خوک در اتحادیه اروپا است، افزایش تولید گوشت خوک در این ناحیه به دلیل افزایش تقاضا چین برای این محصول است. مقدار تولید گوشت در آرژانتین نیز احتمالاً به دلیل افزایش کشتار دام افزایش خواهد یافت.

پیش‌بینی تجارت گوشت و محصولات آن در سال ۲۰۱۹ برابر ۳۶ میلیون تن بوده که نسبت به سال ۲۰۱۸، ۶٫۷ درصد افزایش یافته است. دلیل اصلی رشد تجارت افزایش واردات کشور چین به دلیل کاهش تولید داخلی ناشی از بیماری تب خوکی آفریقای است. پیش‌بینی می‌شود که مقدار واردات گوشت کشور چین در حدود ۳۵ درصد (معادل دو میلیون تن) افزایش یابد و این افزایش در خصوص تمامی گروه‌های گوشت اتفاق خواهد افتاد. در مقابل واردات گوشت تعدادی از کشورها مانند ایالات متحده آمریکا و انگولا کاهش خواهد یافت. در سمت صادرات، حجم قابل توجهی از افزایش تقاضا در بازار جهانی توسط کشورهای برزیل، اتحادیه اروپا، آمریکا، آرژانتین، تایلند و کانادا تأمین می‌شود؛ اما محدودیت دسترسی به محصول صادراتی در کشورهای پاراگوئه، بلاروس و اروگوئه باعث کاهش ارسال محموله‌های صادراتی گوشت از این کشورها خواهد شد.

شاخص جهانی قیمت گوشت که توسط فائو اندازه‌گیری می‌شود روند آرام افزایش ماهیانه خود که از آغاز سال ۲۰۱۹ شروع شده است را ادامه می‌دهد. قیمت گوشت خوک به دلیل افزایش تقاضای کشور چین به‌طور قابل توجهی افزایش یافته است. همچنین قیمت گوشت مرغ، گوسفند و گاو نیز به دلیل افزایش تقاضا در قاره آسیا افزایش یافته است.

شیر و فرآورده‌های آن:

تولید جهانی شیر در سال ۲۰۱۹ بالغ بر ۸۵۲ میلیون تن پیش‌بینی شده است که نسبت به سال ۲۰۱۸ به میزان ۱/۴ درصد افزایش داشته است - نرخ رشد تولید به دلیل تعدیل کاهشی پیش‌بینی تولید کشورهای هند و اتحادیه اروپا، کمی کمتر از رشد پیش‌بینی شده در ماه قبل (ماه می) در نظر گرفته شده است. بخش عمده پیش‌بینی افزایش تولید مربوط به هند، پاکستان، چین، اتحادیه اروپا و برزیل است که کاهش تولید در برخی کشورها از جمله استرالیا، کلمبیا و آرژانتین را جبران می‌نماید. در هند و پاکستان، توسعه گله‌های دام منجر به رشد تولید می‌شود در حالی که در چین، بهبود کارایی مزارع به منجر به رشد بیشتر تولید می‌شود. در اتحادیه اروپا، تولید در حال افزایش است هرچند به دلیل هوای خشک در طول تابستان تحویل شیر محدود شده و تولید به آرامی افزایش می‌یابد در حالی که در برزیل رشد گله‌های شیری و پایداری قیمت شیر، به تولید بیشتر شیر کمک می‌کند. در مقابل ممکن است در استرالیا و کلمبیا تولید به دلیل هوای خشک کاهش یابد در حالی که در آرژانتین افزایش هزینه‌های خوراک و محدود شدن تقاضای مصرف‌کننده ممکن است تولید را کاهش دهد. در مناطق دیگر، در آمریکا عملکرد بالاتر تولید شیر، منجر به حفظ رشد تولید می‌شود در حالی که در نیوزیلند آب‌وهوای مطلوب باعث می‌شود تولید شیر چشم‌انداز مثبتی داشته باشد.

تجارت جهانی فرآورده‌های لبنی (معادل شیر) در سال ۲۰۱۹ بالغ بر ۷۶ میلیون تن پیش‌بینی شده که ۰/۸ درصد بیشتر از سال ۲۰۱۸ است و رشد تجارت به میزان قابل توجهی پایین‌تر از پیش‌بینی قبلی است. این مسئله عمدتاً ناشی از کاهش واردات پیش‌بینی شده برای چین است که منعکس‌کننده کاهش واردات احتمالی کره و همچنین محصولات آب‌پنیر (به‌عنوان مکمل غذایی خوک) به دلیل کاهش تقاضا از مزارعی است که خوک نگهداری می‌کنند. ممکن است سایر کشورها نظیر، فدراسیون روسیه، فیلیپین، اندونزی و ژاپن در سال ۲۰۱۹ تولیدات دامی بیشتری خریداری کنند. بخش عمده

افزایش عرضه جهانی احتمالاً از طریق نیوزیلند و اتحادیه اروپا تأمین می‌شود که عمدتاً به دلیل افزایش دسترسی به محصول صادراتی و توافقات تجاری جدید است. در مقابل، تعرفه‌های تلافی-جویانه برای تولیدات آب‌پنیر به‌عنوان خوراک خوک و وجود رقابت شدید در بازار جهانی، صادرات لبنیات از ایالات متحده را محدود می‌کند در حالی که در استرالیا محدودیت تأمین محصولات صادراتی، باعث کاهش صادرات این کشور شده است.

قیمت‌های بین‌المللی لبنیات که توسط شاخص قیمت لبنیات فائو اندازه‌گیری می‌شود، بین ژانویه و می امسال ۲۴ درصد افزایش یافت که عمدتاً ناشی از تقاضای شدید جهانی است. از ماه ژوئن، به دلیل افزایش دسترسی به محصولات صادراتی به‌ویژه از نیوزیلند، قیمت‌های کره و پنیر روند نزولی شدیدی داشته در حالی که قیمت پودر شیر (SMP) و پودر شیر کامل (WMP) به دلیل تقاضای قابل توجه برای واردات این محصولات در قاره آسیا افزایش یافته است.

ماهی و فرآورده‌های آن:

در سال ۲۰۱۹، انتظار رشد تولیدات جهانی آبزیان وجود ندارد. مناقشات تجاری اثرات شدیدی بر مصرف‌کنندگان و فعالان این کسب‌وکار داشته است به طوری که اثرات آن بر تجارت غذاهای دریایی کاملاً مشهود است. انتظار می‌رود تولید آبزیان شرایطی مشابه تولیدات سال قبل داشته باشد به طوری که کاهش ۳/۴ درصدی در ماهیگیری با افزایش ۳/۹ درصدی آبزی‌پروری جبران گردد. سفالوپود و کد از جمله ذخایر گونه‌های وحشی هستند که عرضه آنها با محدودیت روبرو شده است که در اولین فصل ماهیگیری (اواخر ماه آوریل ۲۰۱۹ تا اواخر ماه جولای ۲۰۱۹) مقدار صید آنها کم بوده است. در حالی که در بخش آبزی‌پروری شرایط پایداری وجود داشته به طوری که عرضه گونه ماهی‌های پرورشی در سال ۲۰۱۹ افزایش خواهد یافت اما انتظار می‌رود که تولید میگو در آسیا به شدت کاهش بیابد. در سال جاری، هر دو بخش آبزی‌پروری و پرورش ماهی تحت تأثیر دمای بالای آب بوده‌اند.

فشارهای ناشی از تحولات نامطلوب کلان اقتصادی به خصوص چشم‌اندازهای کند رشد اقتصادی و همچنین تنش‌های شدید تجاری باعث شده است که تجارت جهانی شیلات و محصولات آن کاهش یابد به طوری که پیش‌بینی می‌شود ۱/۲ درصد از مقدار تولید و ۱/۴ درصد از ارزش محصولات کاسته شود. انتظار می‌رود، واردات ایالات متحده و اتحادیه اروپا کاهش یابد در حالی که واردات چین به‌طور پایدار افزایش می‌یابد. از نظر صادرات نیز انتظار می‌رود که درآمدهای صادراتی چین کاهش یابد که این کاهش ناشی از افت صادرات به ایالات متحده است در نتیجه جنگ تجاری و تعرفه‌های وضع شده بین طرفین است. صرف‌نظر از تأثیر مستقیم تعرفه‌ها بر جریان تجارت بین ایالات متحده و چین، عدم قطعیت بالای مسائل ژئوپلیتیکی موجود باعث ایجاد یک محیط به شدت محتاطانه برای کسب‌وکارهای مربوط به شیلات و غذاهای دریایی، مصرف‌کنندگان و سرمایه‌گذاران آن شده است. همچنین جنگ تجاری، ایجاد دگرگونی‌های دائمی بالقوه در بازارهای کلیدی از جمله سفالوپودها، خرچنگ‌ها، ماهی‌های آزاد و تیلپیا را به دنبال دارد، زیرا صادرکنندگان چینی به دنبال بازارهای جایگزین و خریداران آمریکایی به دنبال تأمین‌کنندگان جدید هستند. در مورد سایر کالاها، مانند نرم‌تنان و ماهی‌های کوچک، تأثیر تنش‌های تجاری کمتر بوده و چشم‌انداز تقاضا به نسبت ماهی‌های ذکر شده مثبت‌تر است. شاخص بهای

ماهی فائو، بین ژانویه و سپتامبر نسبت به مدت مشابه سال گذشته ۲/۱ درصد کاهش یافته است که این کاهش در درجه اول به دلیل کاهش قیمت بسیاری از گونه‌های مهم پرورشی از جمله میگو، ماهی قزل‌آلا، سالمون، پنگوسی و تیلاپیا است و در مرحله بعد ناشی از افزایش متزلزل عرضه و تقاضای است. همچنین قیمت کنسرو تن ماهی نسبت به دوره مشابه قبل ضعیف‌تر شده و چشم‌اندازی برای بهبود وضعیت نیست.